

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. maj 2009
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2009-157-0069
Dok.: MAR40574

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 (B 184), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. maj 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Brian Mikkelsen

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg (B 184):

”Idet det for spørgeren er blevet oplyst, at det er meget svært at skelne hunderacen Amstaff og den ulovlige Pitt Bull Terrier fra hinanden både genetisk og udseendemæssigt, bedes ministeren oplyse,

- om der har været sager i Danmark, hvor politiet er stødt på en Pitt Bull Terrier, der gik under betegnelsen Amstaff, og
- om politiet har kendskab til sager, hvor personer har forsøgt at bringe Pitt Bulls til Danmark under betegnelsen Amstaff, og
- hvordan ministeren sikrer sig, at der ikke er Pitt Bulls i Danmark, og at de ikke importeres eller smugles hertil under racenavnet Amstaff, samt
- om ministeren mener, det er et problem, hvis der er Pitt Bulls i Danmark?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen anmodet Rigspolitiet om en udtalelse. Rigspolitiet har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen indhentet oplysninger fra landets politikredse. Det bemærkes, at der af tidsmæssige grunde ikke er foretaget en egentlig gennemgang af samtlige sager på området.

Det fremgår af de indhentede oplysninger, at der ikke umiddelbart ses at have været sager, hvor Pitt Bull Terriere har gået under betegnelsen Amstaff, eller hvor sådanne hunde er forsøgt indført i Danmark.

Flere politikredse har i den forbindelse anført, at der ikke umiddelbart synes at være metoder til med sikkerhed at konstatere, hvilken race en hund tilhører. Politiet vil ofte i stedet få foretaget en undersøgelse af hunden hos en hundesagkyndig dyrlæge med henblik på at få vurderet hundens farlighed, jf. hundelovens § 6.”

Justitsministeriet kan supplerende oplyse, at det følger af § 1 i bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991 om forbud mod hold af særligt farlige hunde, at besiddelse og avl af hunderacerne pitbullterrier og tosa er forbudt. Forbudet gælder også for krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår. Overtrædelse af bekendtgørelsen straffes med bøde, og hunde, der holdes i strid med bekendtgørelsen, aflives ved politiets foranstaltning, jf. bekendtgørelsens § 4.

Justitsministeriet overvejede i forbindelse med den seneste ændring af hundeloven i 2003, jf. herved lov nr. 385 af 28. maj 2003 om ændring af lov om hunde (Indgreb over for farlige hunde, forbud mod hundekampe m.v.), behovet for at skærpe de gældende regler i hundeloven om indgriben over for farlige hunde og udvide forbudet i bekendtgørelsen om forbud mod hold af særligt farlige hunde til at omfatte andre racer end pit-bullterrier og tosa.

På grundlag af en række indhentede sagkyndige udtalelser fra bl.a. Rådet vedrørende hold af særlige dyr, Dyreværnsrådet og Den Danske Dyrlegeforening og på grundlag af vanskelighederne ved med sikkerhed at fastslå en hunds race var det imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at raceforbudet i bekendtgørelsen ikke burde udvides til at omfatte flere racer.

Som jeg bl.a. redegjorde for under 1. behandlingen af bl.a. beslutningsforslag nr. B 184 i Folketinget den 18. maj 2009, lægger regeringen afgørende vægt på at sikre, at hunde ikke skaber utryghed for deres omgivelser. Regeringen er derfor også meget positiv over for alle nye tiltag, som kan løse problemet med de farlige hunde.

Der er imidlertid tale om en vanskelig problemstilling, hvilket de mange forskellige forslag fra Folketingets partier og i pressen om, hvordan problemet med farlige hunde løses, også vidner om. Det er derfor nødvendigt at samle de sagkyndige på området, så de kan finde frem til en effektiv løsning på problemstillingen. Det er netop det, jeg har gjort, da jeg i februar i år nedsatte et udvalg om hunde. Udvalget skal bl.a. overveje, hvilke tiltag der vil kunne være egnede i en styrket indsats over for farlige hunde.

Set i lyset af den allerseneste tids intensiverede debat – navnlig med udgangspunkt i konkrete sager om hundeeoverfald – har Justitsministeriet bedt hundeudvalget om så vidt muligt at have en delbetænkning om farlige hunde klar inden udgangen af 2009, således at der kan tages et eventuelt lovgivningsinitiativ allerede i den kommende folketingssamling.

Jeg lægger afgørende vægt på, at vi får en stærkere regulering, herunder eventuelt et forbud mod farlige hunde, hvis hundeudvalget kan finde frem til en fornuftig afgrænsning af, hvilke hunde sådanne regler skal omfatte. Tilsvarende vil jeg være positiv over for at skærpe reglerne om, i hvilke tilfælde hunde skal føres i snor.

Det er imidlertid vigtigt, at vi har et gennemarbejdet beslutningsgrundlag, når vi skal tage stilling til en skærpelse af lovgivningen. Af den grund bør vi – som nævnt under 1. behandlingen af beslutningsforslaget i Folketinget den 18. maj 2009 – afvente resultatet af overvejelserne i udvalget, før vi træffer beslutninger, og udvalget er som nævnt tidligere blevet bedt om at fremskynde sit arbejde med hensyn til spørgsmålet om nye tiltag over for farlige hunde.